

Anselmo apaiza gogoratuz

Jexux Zubillaga

Anselmo Arrieta errenteriar askorentzat izen ezaguna da eta askorentzat gizon maitatua. Aurtengo martxoaren 13an hil zen Donostiako Seminarioko egoitzan, eta bere hileta Errenteriako San Jose Langilea parrokian ospatu zen, Gotzaina buru zela. Iztietako eliza erabat bete zen, eta apaiz talde zabala bildu zen bere alde Eukaristia ospatzera. Arratsalde hartan nabari zen jendearen kopuruz eta kantuen barne indarrez Anselmori azken agurra maitasun beroz egin nahi izan zitzaiola.

Gogora ditzagun Anselmo apaizaren bizitzaren urrats nagusiak:

- Bergaran jaio zen 1928ko apirilaren 21ean: beraz, 91 urte beteko zituen.
- 1953an apaiztua izan zen, eta Angiozar eman zioten lehen destinoa. Angiozarren 4 urte eman ondoren, Madrilera joan zen Leon XIII Institutuan Gizarte Zientziak ikasketak egitera.
- 1962an Donostiako elizbarrutira itzuli eta Errenteriara destinatu zuten, eta hemen 22 urte egin zituen. Aurrena parrokia zaharreko apaiz laguntzaile lanetan; lau urtera, ordea, Iztietara auzoan parrokia berria sortzeko ardura eman zioten. Eta kristau elkarte indartzen ari zela eta eliza berria ere aurrera zihoala ikusirik, San Jose Langilea parrokiako parroko izendatu zuten: hau da, Iztietara auzoko elizaren erretorea, alegia.
- 1984an Elizbarrutiko Misioetara joan zen misiolari. Ekuadorreko El Oro probintziako Santa Rosan ia 20 urte bete zituen, 2003an jubilatu zen arte.
- Jubilatu ondoren, Eibarren eman zituen urte batzuk, eta harreman handiak egin zituen bertan. Gero, 2011n Donostiako Seminarioko Egoitzara bizitzera joan zen, hil arte. Azken urte hauetan harreman estua izan zuen Joan XXIII taldeak elkartarekin.

Ez da erraza hitz bitan gizon handi baten bizitza laburbiltzea. Anselmo Arrieta jakintza eta kultura aldetik ondo prestatutako gizona zen, herritar eta gizartearen arazoek mina eragiten zioten eta beti laguntzeko prest zegoen gizona. Zailago da oraindik, horrelako gizon baten barruko asmoak eta sua adieraztea. Bi arlo nagusi aipatuko ditut Anselmoren apaiz bizitzan, bi amodio handi izan zituela, esango nuke:

-
- Errenterian, Iztietako San Jose Langilea parrokia sortzea. Ez da soilik tenplua eraikitzea, egia esan, honek berak nahiko ondoez, kezka eta buruhauste eman zizkion gure Anselmori. Bada, ordea, beste eginkizun bat apaiz baten bihotza bete-betean hartzen duena: kristau elkartearen sortzea, fede irmo eta sendoa duen elkartearen; eta hori bestelako lana da: apaizari fede handiko gizona izatea eskatzen dio eta hori benetan bizitzea. Hor dugu Anselmoren testigantza, bere etxean aterperik gabeko zenbait gizon hartuz eta zainduz. Urrutira joan arren, Anselmo Arrietak ez zuen sekula ahaztu Iztietako parrokia, eta beti mantendu zuen Errenteriako parrokia honekin eta auzoko jendearekin harremana, hil arte.
  - Bere bigarren amodio handia Misioa izan zen: bertako misioa bai, baina baita ere urrutiko misioak –hala dute izena: Misioak– Ekuadorreko El Oron, Santa Rosa hirian. Entzutekoa zen Anselmoren testigantza, atsedenalditxo bat hartzeko hona etorri, eta parrokian esaten eta ematen zigun fede sua.

Denagatik, eskerrak Jaungoikoari eta Anselmo berari. Goian Bego.